

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΛΕΩΝΙΔΗΣ ΟΣΙΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
 ΚΑΙ
 ΛΕΩΝΙΔΗΣ ΜΑΡΤΥΣ Ο ΕΝ ΤΡΟΙΖΗΝΙ

Δύο αγίους ὁμωνύμους ἔχει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν τὸν ὄσιον, καὶ τὸν ἐκ Τροιζῆνος Λεωνίδην τὸν μάρτυρα. Οἱ Συναξαρισταί, οἳ τε ἔντυποι καὶ οἱ ἐν χειρογράφοις σαφῶς διακρίνουσι τούτους. ἡ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Λεωνίδου (ἢ Λεωνίδου κατ' ἄλλην τῶν Κωδικῶν γραφήν, οὐχὶ δὲ Λεωνίδα) ὁρίζεται τὴν 15 Ἀπριλίου, ἡ δὲ τοῦ μάρτυρος συνώνυμου κατὰ τὴν 16 ἢ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ φέρεται τοῦ μὲν πρώτου ἡ μνήμη οὕτως: «τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (τῇ 15) μνήμη τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Λεωνίδου» τοῦ δὲ δευτέρου οὕτως: «τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (τῇ 16) μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λεωνίδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ γυναικῶν Χαριέσσης (οὐχὶ Χαρίσσης), Γαληνῆς, Νίκης, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας». Περὶ τοῦ πρώτου, ἦτοι τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Λεωνίδου, οὐδὲν ὑπόμνημα (Συναξάριον) περιεσώθη, ἐπομένως οὐδὲ τὸν χρόνον τῆς ἀκμῆς καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ γινώσκομεν. Μάρτυς δὲν ὑπῆρξεν, οὐδὲ τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου, ὡς κατ' εἰκασίαν καὶ σύγχυσιν λέγεται, ἐπὶ Δεκίου ἐτέλεσε «ἀπαγχονισθεὶς μετὰ φρικτὰς βρασάνους καὶ διασπασθεὶς τὰς σάρκας»¹. Εἰς τὴν πλάνην ταύτην ὑπέπεσαν οἱ περὶ αὐτοῦ γράψαντες πρῶτον ἐκ τοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ Νικοδήμου² ἔνθα ὁ Ἀθηνῶν Λεωνίδης χαρακτηρίζεται ὡς μάρτυς *ἐν εἰρήνῃ τελειωθεὶς*! ἡ λέξις μάρτυς εἰς τοὺς Κώδικας δὲν ἀπαντᾷ: ἀπλῶς μόνον δηλοῦται ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ὅπερ ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ἐκ τοῦ σωζομένου εἰς αὐτὸν διστίχου

Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον
 δύσαντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Ὁ Νικοδήμος εἰς τὸν Συναξαριστὴν αὐτοῦ καὶ ἄλλους γνωστοὺς ὄσιους ἄνδρας χαρακτηρίζει ὡς μάρτυρας χωρὶς νὰ ᾧσι τοιοῦτοι, καὶ τὸ ἀστειότερον ὅτι μετὰ τὸ φανταστικὸν μαρτύριον προσθέτει ἐν τέλει

1. Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἡ ἐκκλησία Ἀθηνῶν σ. 21.

2. Συναξ. τ. Β' 1. 281 ἐκδ. Βενετίας 1819.

καὶ τὸ «ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη» ὡς ἔπραξε καὶ διὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Λεωνίδην, τὸν μὴ μάρτυρα. ἡ ἔκφρασις αὕτη εἶναι δηλωτικὴ θανάτου φυσικοῦ, οὐχὶ δὲ μαρτυρικοῦ, καὶ γίνεται χρῆσις μόνον εἰς τὰς μνήμας τῶν ὁσίων καὶ ἁγίων ὅσοι κατὰ Χριστὸν ἔζησαν καὶ εἰρηνικοῦ ἔτυχον τέλους, οἷου ἔτυχε καὶ ὁ Ἀθηνῶν Λεωνίδης. ἐπομένως ἐτελειώθη θανάτῳ φυσικῷ ἄγνωστον κατὰ ποῖον ἔτος, ἀφοῦ οὐδὲν ἄλλο περιεσώθη περὶ αὐτοῦ εἰμὴ μόνῃ ἢ ἀναγραφή τῆς μνήμης του εἰς τοὺς Συναξαριστάς.

Κυρίως ὁμως, κατὰ δεύτερον λόγον, ἡ πλάνη αὕτη προῆλθεν ἐκ τῆς συνταυτίσεως τοῦ ἐπισκόπου Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ ἐκ Τροιζῆνος μάρτυρος Λεωνίδου, τοῦ ὁποίου εὐτυχῶς ἐσώθη σύντομον ὑπόμνημα φερόμενον σχεδὸν ὁμοιομόρφως εἰς τε τοὺς ἐντύπους καὶ τοὺς χειρογράφους Συναξαριστάς. Κατὰ τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὁ μάρτυς Λεωνίδης συνελήφθη ἐν Τροιζῆνι ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα καθ' ἣν ὥραν ἔψαλλεν ἐν τῷ ναῷ μετὰ τῶν ἀνωτέρω γυναικῶν καὶ καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸν ἡγεμόνα Κορίνθου Βενοῦστον ὅστις διέταξε νὰ κρεμάσωσιν αὐτὸν νὰ σπαράξωσι τὰς σάρκας του καὶ ρίψωσιν αὐτὸν καὶ τὰς ἀνωτέρω ἁγίας γυναῖκας εἰς τὴν θάλασσαν ἔνθα εὔρον τὸν μαρτυρικὸν θάνατον. οὔτε ἂν ὑπῆρξεν ἐπίσκοπος λέγεται, πράγμα τὸ ὁποῖον πάντως δὲν θὰ ἀπεισιωπᾶτο, οὔτε ἱερομάρτυς χαρακτηρίζεται, ὡς πάντες οἱ ἱερωμένοι μάρτυρες, οὔτε ἄλλο τι ἀξίωμα κατεῖχεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀπλῶς μόνον λέγεται ὅτι «ἦν ἕξαρχος πνευματικοῦ χοροῦ» ἄρχων δηλονότι τοῦ χοροῦ τοῦ ψάλλοντος μετὰ τῶν ἀνωτέρω γυναικῶν τοὺς κατὰ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα καθιερωμένους ὕμνους, εἰς τῶν πολλῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν ἐν Κορίνθῳ ἑνώπιον τοῦ ἡγεμόνος καὶ εἰς τὸν δι' ἀγχόνης καὶ πνιγμὸν καταδικασθεὶς θάνατον ὡς καὶ τὸ εἰς αὐτὸν δίστιχον ἐπιμαρτυρεῖ

Κόλποις θαλάσσης ἐκδεθεὶς Λεωνίδης

φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρι.

Πότε οὗτος ἐμαρῦρῃσε καὶ ἐπὶ τίνος διωγμοῦ καὶ οὗτο δὲν λέγεται. Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος¹ δέχεται—ἄγνωστον ποῦ στηριζόμενος—ὅτι ἐπὶ Δεκίου (κατὰ τὸ 250) ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον.

Ἄν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὸν ἐκ Τροιζῆνος μάρτυρα Λεωνίδην ἤγειραν ἐν τῇ πόλει αὐτῶν ναόν, τοῦ ὁποίου εὐρέθη παρὰ τὸν Ἴλισσὸν ἢ «Κρύπτη τοῦ Μαρτυρίου» του, τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόδειξις ὅτι εἰς τὸν ὁμώνυμον ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν, τὸν μὴ μαρτυρήσαντα, ἤγειραν ναόν,

1. Ἐνθ' ἄνωτ.

ἀλλ' εἰς τὸν ἐκ Τροιζήνης γειτονικὸν μάρτυρα, τὸν ὁποῖον οἱ νεώτεροι συνεταύτισαν μὲ τὸν ὁμώνυμον ἐπίσκοπον Ἀθηνῶν, ἐν Τροιζήνῃ δῆθεν συλληφθέντα, εἰς Κόρινθον ἀπαχθέντα, ὡσεὶ νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἡγεμῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐκεῖ «μετὰ φρικτὰς βασάνους ἀπαγχονισθέντα καὶ διασπασθέντα τὰς σάρκας».

Ἄλλος λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν Λεωνίδης ἄγνωστον πότε ἐν εἰρήνῃ ἀποθανών, καὶ ἄλλος ὁ μάρτυς Λεωνίδης ὁ ἐν συνοδίᾳ ἁγίων γυναικῶν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τελειωθείς. ὅτι δὲ δύο ὅλως διάφοροι ἅγιοι τυγχάνουσιν οἱ συνώνυμοι μαρτυρεῖται καὶ ἐξ ἀρχαίου ἀγιολογικοῦ μνημείου περισωθέντος εἰς δύο κώδικας, τὸν ὑπ' ἀριθ. 1564 τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων καὶ τὸν Λαυριωτικὸν Δ 37. Εἰς τοὺς δύο τούτους Κώδικας κεῖται Ἀκολουθία Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου εἰς τὸν ἐκ Τροιζήνης μάρτυρα Λεωνίδην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐν ἧ ὁ ὕμνολογούμενος παρίσταται ἀπλῶς ὡς *μάρτυς καὶ ἀθλοφόρος*, οὐχὶ δὲ ὡς ἱερομάρτυς καὶ ἐπίσκοπος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μετ' ἐμφάσεως θὰ ἐτονίζετο, ὡς παρατηρεῖται τὸ τοιοῦτον εἰς πάσας τὰς Ἀκολουθίας τῶν μαρτύρων Ἱεραρχῶν.

Τὸ πολύτιμον τοῦτο ἀγιολογικὸν μνημεῖον δημοσιεύω ἐνταῦθα ὡς συμβολὴν εἰς τὴν ἀγιολογίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἄρσιν πεσπαλαιωμένης πλάνης.

Κῶδ. 1564 φ. 41

Ἐθνικῆς Βιβλ. Παρισίων

Δ 37 φ. 126 Λαύρας

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεωνίδου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Στιχηρὰ

Ἦχος α' Πανεύφημοι μάρτυρες

- Καλλίνικοι μάρτυρες Θεὸν
Κύριον σεβόμενοι
καὶ ποιητὴν πάσης κτίσεως
σέβας ἀλλόκοτον
5 ἑοἴνοις ἀψύχοις
ὅλως οὐκ ἐνείματε
καὶ θάνατον ἀδίως ὑπέστητε
καὶ νῦν πρὸςθεύσατε
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
10 τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βυθῷ προσριπτούμενοι ὁμοῦ
 τέλος τὸ μακάριον
 ἐν τούτῳ, μάρτυρες ἔνδοξοι,
 σαφῶς ἐδέξασθε
 15 ποταμούς ἀπάτης
 καὶ κακίας ρεύματα
 ἐνοστάσειν ἀγίαις ξηράναντες·
 διὸ αἰτήσασθε
 20 τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
 * * *

Λεωνίδην ἅπαντες πιστοὶ
 Νίκην καὶ Χαρίεσσαν
 καὶ Νουνεχίαν Βασιλίσαν
 25 Γαλήνην Καλλιίδα
 καὶ τὴν Θεοδώραν
 δεῦτε μακαρίσωμεν
 τὰ ἄνω κατοικοῦντας βασιλεία
 καὶ ἐκβοήσωμεν
 30 ταῖς αὐτῶν Χριστέ δεήσεσι
 τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον
 Κάθισμα

Ἦχος α'. Τυτ̄ λίθου σφραγισθέντος

Ἐνώπιον τυράννων τὸν Χριστὸν ὠμολόγησαν
 νεάνιδες παρθένοι Λεωνίδης τε χαίροντες
 Καὶ θάνατον υπέστησαν ὁμοῦ
 35 θαλάττης ἐμιλήσαντες μυχοῖς
 καὶ τὰ ἄνω κατοικοῦσι
 περιφανῶς βασιλεία χορευόντες·
 δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτοὺς
 δόξα τῷ στεφανώσαντι
 40 δόξα τῷ ἐνεργῶντι δι' αὐτῶν
 πᾶσιν ἰάματα.

Ὁ Κανὼν

οὗ ἡ ἀκροστιχίς

«Θεῖαν προσάξω μάρτυσι μελωδίαν Ἰωσήφ»

Ποίημα Ἰωσήφ

Ἦχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ

Θεαῖς πυρσευόμενοι ἀυγαῖς
 καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παριστάμενοι,
 μάρτυρες πανεύφημοι,

45 τούς τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον ἄθλησιν
 ὕμῶν ἐκτελοῦντας
 παθῶν ἀγλῦος λυτρώσασθε.

* * *

Ἔστητε προθύμῳ λογισμῷ
 δικαστικῶν πρὸ ἐτημάτων κρινόμενοι
 καὶ ἐξεικονίζοντες
 50 πάθη σεπτὰ Χριστοῦ, μακαριώτατοι,
 τοῦ σαρκί παθόντος
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀγαθότητι.

* * *

Ἱερολογοῦντες τοῦ Χριστοῦ
 τὴν ὑπὲρ λόγον, πανεύφημοι, σάρκωσιν
 55 ἔστητε κρινόμενοι
 καὶ δυσσεβῶν παρανομίαν ἔπασαν
 γνώμῃ ἐλευθέρα
 θεοπρεπῶς κατακρίνοντες.

* * *

60 Ἄγιόν σε τέμενος εὐρῶν
 ὃ κατοικῶν οὐρανοῦς τὴν ἁγίαν σου
 μήτραν θέλων ἦκησε
 καὶ γεννηθεὶς τὸν κόσμον καθηγίασε,
 κόρη παναγία,
 ὑπερβολῇ ἀγαθότητος

Ἦδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδῶς

65 Νόμοις καθυπεύκουσαι Χριστοῦ
 νομίμῳ διηνόσατε
 τὸν εὐκλεῆ ἀγῶνα, πανεύφημοι,
 παρανομίαν πᾶσαν ἐκκλίνασαι
 καὶ θεοὺς μὴ νεύμασαι
 70 σέβας ἀλογώτατον
 διὰ τοῦτο πιστῶς μακαρίζομεν.

* * *

Πυρὶ θεοῦ πόθῳ τὴν ψυχὴν
 σαφῶς ἀναφλεγόμενοι
 πρὸς ἀνδρικὰ χωρεῖται παλαίσματα
 75 σαρκὸς αἰκίας καθυπομείναντες
 ἀθληταὶ καὶ θάνατον
 ζωῆς ὄντα πρόξενον
 αἰωνίου διὸ μακαρίζεσθε.

* * *

80 Ρημάτων σου θέλεισι, σοφέ,
 καρδίας ἐτραυματίσας
 τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα

- τὰς παρ' ἐκείνων πληγὰς ἠγούμενος,
 Λεωνίδα ἔνδοξε,
 ἀθλητὰ μακάριε,
 85 τῶν ἀγίων ἀγγέλων συνόμιλε.
 * * *
 Ὁ μόνος ἀόρατος Θεὸς
 ὠράθη σωματούμενος
 ὑπερβολῇ ἐκ σοῦ ἀγαθότητος
 ὃν ἐκδυσώπει ἐξ ἀοράτων με
 90 δυσμενῶν λυτρώσασθαι
 ἀφειδῶς θλιβόντων μου
 τὴν καρδίαν, πανάμωμε Δέσποινα.
 Ὡς δ'. Ὁρὸς σε τῇ χάριτι
 Συμφώνως Χαρίσσαν καὶ Νίκην τιμήσωμεν
 καὶ Λεωνίδην σὺν αὐταῖς
 95 καὶ Νουνεχίαν τὴν σεμνὴν
 Γαλήνην Καλλιίδα τε
 τὴν εὐκλεῆ καὶ Θεοδώραν τὴν ἔνδοξον
 τὴν ἱεράν τε καὶ θεῖαν Βασιλίσαν.
 * * *
 Ἀδίκως, παμμάκαρ Λεωνίδα, ξεόμενος
 100 οὐκ ἐξηγήσω τὸν Χριστὸν
 τὸν μόνον πάντων ποιητὴν
 ἀλλ' ἔμεινας ἄτρεπτος
 ταῖς πρὸς αὐτὸν ὀλιχωτάταις συννεύσεσι
 χρεωστικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.
 * * *
 105 Ἐένως σοι ἐπήνθει θεία χάρις, Χαρίσσα
 τοῦς παρανόμους δυσμενεῖς
 ἔθεν κατέπληττες, σεμνή,
 πιστοὺς δὲ ἐφώτιζες
 τοῦς τὴν σεπτὴν κατανοοῦντάς σου ἔνστασιν
 110 καὶ τὸν μακάριον ζῆλον τῆς πίστεως.
 * * *
 Ὡς μήτηρ Θεοῦ τοῦ ποιητοῦ πάσης κτίσεως
 τοῦτον ἐκέτευσ, ἀγνή,
 κατοικτειρήσαι τὴν ἡμῶν,
 Παρθένε, ἀσθένειαν
 115 καὶ ἱλασμόν πάσι πταισμάτων δωρήσασθαι
 καὶ αἰωνίων τερπνῶν τὴν ἀπόλαυσιν.
 Ὡς ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.
 Μακρύνασα
 ἑαυτήν, Νουνεχία πανεύφημε,
 δυσσεβείας

- 120 νουνεχῶς τῇ Θεῷ ἐπλησίασας
παρ' οὗ θεῖαν δύναμιν
ἐνδυσασμένη δυναστεῖαν
πάσαν καθεῖλες τοῦ δράκοντος
* * *
- 125 Ἄνοθευτον
τῆς ψυχῆς σου τὸ κάλλος ἐτήρησας,
Βασίλισσα,
καὶ Θεῷ εὐηρέστησας ἄριστα
τῇ τῆς βασιλείας σε
130 τῆς οὐρανόθεν κληρονόμος
ἐργασασμένη, πανεύφημη.
* * *
- Ρημάτων σου
νικηθεῖς, μάρτυς Νίκη, ἐνστάσειν
δ' ἄνομος
ἀπορία ἀμέτρῳ συνείχετο
135 Ἰησοῦς δὲ νίκης σε
κατακοσμήσας τοῖς στεφάνοις
δήμοις μαρτύρων ἠρίθμησεν.
* * *
- Τὸ πέλαγος
εὐσπλαγχνίας, Χριστόν, ἢ κυήσασα
140 πταισμάτων μου
τὸν θυτὸν τὸν ἀμέτρητον ξήρανον
ἄμβρους κατανόξως
παρεχομένη μοι, Παρθένε,
ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιταῖς σου.
Ἐδὴ σ' Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς
- 145 Ἐπέπλευσας, σεμνὴ Γαλήνη, χαίρουσα
ἀθλήσεως τὸ πέλαγος
καὶ κατέλαβες λιμένας γαληνοῦς
θείας βασιλείας καὶ λαμπρότητος
ὑπὲρ ἡμῶν
150 τῶν σὲ τιμώντων Χριστῷ προσδεύουσα
* * *
- Σὲ κάλλει νοητῶ περιαστράπτουσαν
ἴρατος ἐνουμφεύσατο,
πανασίδιμε Καλλίς, ὁ λυτρωτῆς
155 θεῖος πρὸς νυμφῶνας μετοικήσας σε
τὸν ἱερὸν
σὺν τοῖς συνάθλοις δρόμον τελέεσασα.
* * *
- Ἰσχύϊ θεϊκῆ δῶρον εὐπρόσδεκτον

- Κυρίῳ προσεγήνεξαι,
 Θεοδώρα σεμνοπάρθενε, καλῶς
 160 τὸ τῶν μοναστῶν δραμουσα στάδιον,
 ἔθεν σε νῦν
 μεγαλοφώνως πιστοὶ γεραίρομεν.
- * * *
- Νεκρώσεως ἡμᾶς παθῶν ἐρρύσατο
 165 τιμίους αὐτοῦ πάθεισι
 ὁ οἰκήσας τὴν γαστέρα σου Θεὸς
 δι' ὑπερβολὴν, ἀγνή, χρηστότητος.
 ἔθεν φωναῖς
 χαριστηρίοις ἀεὶ τιμῶμέν σε.
- ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε
- Μακαρισμοῦ
 170 Ἰσοῦ ἠξιώθητε
 ἴσως τὸν δρόμον τὸν καλὸν
 διανύσαντες εὐκλεῶς,
 μάρτυρες πανεύφημοι,
 ἔθεν πρὸς ἀνέσπερον
 171 ἀναβοῶντες φῶς ἐσηκνώσατε
 ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων * * *
 Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.
- * * *
- Ἐπιρροαῖς
 175 τοῦ ἁγίου Πνεύματος
 καταρθευόμενοι, σοφοί,
 ἀπερρίφητε εἰς θυθὸν
 χαίροντες θαλάττιον
 ὕδατα ξηράναντες
 180 πολυθεΐας καὶ μέλποντες
 ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων
 Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.
- * * *
- Λόγοις σεπτοῖς
 Λεωνίδην νίκην τε
 καὶ Νουνεχίαν τὴν σεμνήν
 185 καὶ Χαρίεσσαν σὺν αὐτῇ
 Γαλήνην Καλλίδα τε
 θείαν Θεοδώραν νῦν
 σὺν Βασιλίσση μέλψωμεν κράζοντες
 ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων
 190 Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.
- * * *
- ᾠς ὑετός

ἐπὶ σέ, πανάμωμε,
κατήλθε Λόγος τοῦ πατρὸς
καὶ ἀρδείαις πνευματικαῖς
195 ἅπαντας κατήρδευσε
τοὺς σέ μακαρίζοντας
καὶ εὐσεβῶς ἀνακράζοντας
ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων
θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

᾿Ωδὴ η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

200 Δι' ἀγάπην τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν
τυθέντος, ἀθλοφόροι,
ἀγόμενοι προθυμότατα
θανεῖν χαρμονικῶς
συμφώνως ἐψάλλετε
2 ὅ εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριον

* * *

Ἰατρεῖον ὄφθη ὁ ναὸς
τῶν θεῶν ἀθλοφόρων
θαυμάτων τοῖς προσφοιτῶσι
210 ἀενάως ἐν αὐτῷ
πηγάζων χάρισματα
καὶ θεῶσι πάντα
τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον

* * *

Ἄναρτήσει, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ
215 παμμάρκαρ Λεωνίδη
ξενόμενος ἐκαρτέρησας
θεῶν τῷ διὰ σέ
σταυρὸν ὑπομείναντι
εὐλογεῖτε πάντα
220 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

* * *

Νεκρωθεῖσαν πάθει πολλοῖς,
Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου
τεκοῦσα ζώην τῷ κόσμῳ
ζωοποιήσον ἑσάν
225 καρδίας εὐθύτητι
εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

᾿Ωδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἴσον δρόμον διανύσαντες
ἴσων βραδείων δόξης κατηξιώθητε

230 τοὺς οὐρανοὺς
 περιπολεῖτε γηθόμενοι
 μετὰ πάντων ἀγγέλων, πανεύφημοι,
 Κυρίου ἀθλοφόροι
 ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ δεόμενοι.

* * *

235 Ὡσπερ προσφοραὶ δλόκληροι
 καὶ ἱεραὶ θυσίαι προσηνήχθητε
 τῷ παμβασιλεῖ
 καὶ ποιητῇ πάσης κτίσεως
 καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων αὐλιζέσθε,
 240 Κυρίου ἀθλοφόροι,
 ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ δεόμενοι.

* * *

 Στέφος ἐκ Θεοῦ ἐδέξαντο
 δικαιοσύνης Νίκη τε καὶ Χαρίεσσα
 θεὸς Λεωνίδης
 245 καὶ Καλλίς καὶ Βασίλισσα
 Νουνεχία, Γαλήνη ἢ πάνσεμνος
 ἕμα τῇ Θεοδώρᾳ
 καὶ νῦν αἰκῶσι φῶς ἀνέσπερον.

* * *

250 Ἦδη τῷ Θεῷ ἐγγιζόντες
 καὶ φωτισμοῦ ἀρρήτου ἀποπληρούμενοι
 θέσει τε Θεοῖ
 πανευκλεῶς χρηματίζοντες
 τοὺς ὑμᾶς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας,
 Κυρίου ἀθλοφόροι,
 255 παθῶν νυκτὸς ἀπολυτρώσασθε.

* * *

 Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα
 χειρουδικὸς ὡς θρόνος, θεοχαρίτωτε,
 τοῦτον οὖν, ἀγνή,
 ὡς εὐεργέτην ἰκέτευσ
 260 τὰ ἡμῶν παραβλέψαι ἐγκλήματα
 καὶ ζωῆς ἀξιῶσαι
 τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.